

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det ene af disse firmaer i realiteten er en gruppe på 5 firmaer, som optræder sammen ved de store arbejder ved Halsskov og Knudshoved.

Amtsvejinspektoratet har under hensyn til den meget knappe tid, der er til rådighed til udførelse af broerne, ment at måtte foreslå entreprenørfirmaer, som såvel med hensyn til den organisatoriske opbygning og tekniske kunnen som med hensyn til materiel i enhver henseende er kvalificeret til i hurtigt tempo at udføre de omhandlede arbejder. De pågældende firmaer er iøvrigt udvalgt efter forslag fra de rådgivende ingeniører, der projekterer og fører tilsyn med broerne.

Jeg har fuldtud kunnet tiltræde denne indstilling, da jeg er enig med amtsvejinspektøren i, at han ikke kan tage ansvaret for, at de meget knappe tidsfrister overholdes, hvis broarbejderne på sædvanlig måde udbydes enkeltvis i offentlig licitation og bortgives efter de sædvanlige regler. Hvis den arbejdsplan, der er tilrettelagt for broarbejderne, og hvis gennemførelse vanskeligt kan sikres på anden måde, ikke følges nøje, risikerer man bl. a., at kørebanerne ikke i rette tid kan forsynes med betonbelægning.

Jeg håber hermed tilstrækkeligt at have begrundet, hvorfor det har været hensigtsmæssigt at vælge at bortgive arbejderne ved bunden licitation. Hensynet til de motorkørende har været det afgørende; de mange penge, der investeres i disse havne- og vejanlæg, bør efter min opfattelse så hurtigt som overhovedet muligt og forsvareligt komme samfundet til nytte.

Adolph Sørensen: Jeg takker naturligvis den højtærede minister for svaret, men jeg er en lille smule forstemt over, at ministeren synes at se bort fra det praktiske livs nære krav og i så høj grad støtter — og støtter sig til — sine teknikere og sagkyndige. Der var engang en minister, en marineminister, som i en given situation blæste på sine sagkyndige og vandt krigen for England derved. Han er af et overordentligt format som politiker og minister — han hedder Winston Churchill og er ikke noget dårligt ministerforbillede.

Det forekommer mig, at der i denne sag også er andre hensyn at tage end de rent sagligt tekniske, nemlig hensynet til borgerne, skatteyderne og erhvervene, og jeg nærer trods alt det håb, at den højtærede minister vil gøre dette; jeg håber det så meget mere, som ministeren dog før har vist at ville tage særlige hensyn, efter min og manges mening endda for vidtgående hensyn, som f. eks. da ministeren forleden gik i Nyropsgade 25 for at søge dispensation i stedet for bare at sejle og køre videre, som rimeligt havde været.

For mig står det som en af en ministers mange fornemme opgaver at formidle det bedst mulige tillidsforhold mellem befolkningen og staten, af mange kaldet det upersonlige, mangelhovede uhyre, som de synes de altfor ofte løber panden imod. Jeg skal derfor tillade mig at stille følgende tillægs-spørgsmål: Vil ministeren, med skyldig hensyntagen til den lige og frie adgang til at udføre offentlige arbejder, foranledige disse 11 broer udbudt i offentlig licitation?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan desværre ikke tjene det ærede medlem i at erklære, at jeg vil blæse sagkundskaben et stykke. Det vil jeg overlade til det ærede medlem, hvis han har sådanne tilbøjeligheder. Hvad angår ministeriet for offentlige arbejders fremtidige stilling i spørgsmålet om licitation, synes jeg, det fremgik klart af mine bemærkninger, at hovedreglen er den, at vi har almindelig offentlig licitation, og at kun hensynet til, at det er nødvendigt at få disse veje færdige sammen med havneanlæggene, har gjort, at vi har udbudt dette arbejde i bunden licitation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Viggo Starcke* til justitsministeren:

„Det er blevet påstået, at der fra kommunistisk side er blevet truet med, at benzintildelingene til politiets vogne vil blive standset, hvis politiet griber ind overfor gadeuorden.

Vil justitsministeren oplyse, om det er rigtigt, at politiets vægring ved at gribe ind overfor disse gadeuordener skyldes angst for denne trusel?“